

Foto: CARL JOHAN REHBINDER

Vanasyskonen – två av midsommarens huvudpersoner. Här i Aldo Gartz tolkning.

Midsommarmagi

■ ”Du ska inte tro att det blir sommar om inte nån sätter fart.” Mimers källa hjälper dig att sätta fart på sommaren med ett stort midsommarspecial.

Tre erfarna hedningar delar med sig av sina personliga erfarenheter av det hedniska midsommarfirandet.

Sidan 6

Boka in alvablotet!

■ Sveriges asatrosamfund anordnar alvablot i Veskijärve i samband med hösttinget den 28-30 oktober. Boka in det redan i dag!

Sidan 3

Snart är det dags för höstting!

Sidan 3

Kontakt från Luleå-Malmö

■ I förra numret efterlyste vi kontakt-personer för SAs och nu kan vi presentera ett nät från Luleå till Malmö

Sidan 2

Ryktet om den svenske hednapåven

Sidan 12

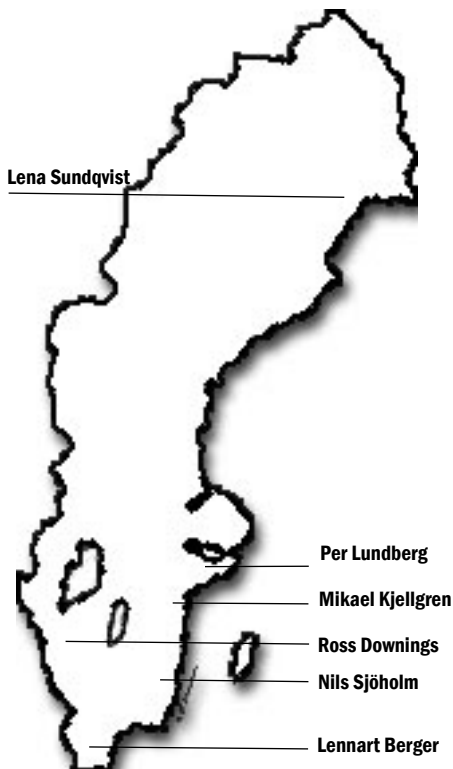
Ord förande

I våras flyttade jag ut i ett litet torp. En stuga inne i skogen utan el och med en brunn på gården. En av de första sakerna jag brukar göra när jag flyttar till en ny plats är att upprätta ett gudaställe. En plats för bön och blot. I detta fall blev det en harg som ligger vackert och lite lagom avskilt i skogsbrynet. Jag går till denna plats varje morgon och hälsar solen, jorden och gudarna. Ber dem vara med mig under den dag som kommer. På kvällen tänder jag ett ljus vid mina gudafigurer och är stilla tillsammans med makterna. Ibland tänker jag att detta är fullt tillräckligt. Det behövs inga stora organisationer, samfund, godeord, blotlag. Det räcker att i enskildhet umgås med makterna. Här och nu.

Men jag vet också att det kommer tider när det känns tungt. När ensamheten kryper på och det är svårt att ta sig ut till hargen. Tider då det behövs uppmuntran, stöd och inspiration. Det är inte minst vid dessa tillfällen jag förstår behovet av Sveriges Asatrosamfund. Behovet av ett samfund som utgör en stabil andlig grund för sed, där människor kan mötas för ömsesidigt växande. Där individer kan få möjlighet till andlig vägledning och fördjupning, där det finns kraft, inspiration och gemenskap. Jag tror att det är dags att samfundet på allvar börjar ägna sig åt att bygga denna andliga grund. Att vi tillsammans skapar ett samfund som kan vara ett verkligt stöd för människor som vill leva ett liv i sed. På årstinget bestämdes att vi skall ansöka om att bli ett registrerat trossamfund. Jag tror det är ett bra beslut. Det är en viktig signal om att vi verkligen är ett andligt alternativ för människor i dagens samhälle, och att vi tar denna uppgift seriöst.

Henrik Hallgren

Ny ordförande i Sveriges Asatrosamfund

Samfundets lokala kontaktpersoner

I förra numret av Mimers källa efterlyste styrelsen lokala kontaktpersoner runt om i riket. Nu har vi sex personer som väntar på att bli kontaktade av just dig!

Luleå Lena Sundqvist wildaa@hotmail.com

Stockholm Per Lundberg perlokeman@glocalnet.net

Norrköping Mikael Kjellgren micke.k@finspong.com

Göteborg Ross Downing rossalexdowning@hotmail.com

Kalmar Nils Sjöholm jutlansdicamom@hotmail.com

Malmö Lennart Berger Lennart.Berger@malmo.se

Sveriges Asatrosamfund | Styrelse: Ordförande: Henrik Hallgren (ekosof@hotmail.com), Kassör: Lena Sundqvist (wildaa@hotmail.com), Sekreterare: Annika Greek (annika.greek@chello.se), Peder Åström (stradvind@passagen.se), Kent Brattehag (brattskeggr@hotmail.com), Suppleant: Mikael Kjellgren | **Redaktion Mimers källa:** Fredrik Granlund, Gäst Ulvhed, Yens Wahlgren (mimerskalla@hotmail.com). Ansvarig utgivare: Henrik Hallgren.

Alvablot och höstting

■ Helgen 28-30 oktober inbjuder Samfundet till ting. Det blir en helg fylld av olika aktiviteter: Föredrag, diskussioner, lekar, alvablot, mytberättande, musik, fest, bastu. Men det är också en helg dit du kan komma och njuta av naturen och lugnet i de sörmländska skogarna och informellt språkas samman med likasinnade. Tinget kommer hållas på samma plats som förra årets höstting, det vill säga i Veskijärve i Gnesta. Mer information och vägbeskrivning kommer i ett senare utskick. Du anmäler dig genom att skicka in 200 kr till samfundets postgiro (51 91 25-9) skriv "ting" på inbetalningslappen. OBS! Anmälan måste vara oss tillhanda innan 1:a oktober! Se därför till att redan i dag anmäla dig så att du inte missar denna helg för inspiration, möten och sed.

Boka in 28–30 oktober!

Fördjupningsgrupper

■ Vi har fått flera kontaktpersoner för olika delar av Sverige och det är utmärkt. Nu gör vi en efterlysning till. Vi tror att det kan finnas behov av olika fördjupningsgrupper som är inriktade på olika sidor av seden. Dessa grupper är alltså indelade enligt tema snarare än enligt region. Tanken med dessa grupper är att de skall bidra till att utveckla samfundet i dess olika dimensioner. De kan så småningom bli resursgrupper som kan ge vägledning och kunskap inom sina respektive områden. Här kommer några idéer på olika fördjupningsgrupper:

Forskargrupp (Eddan, historiska och arkeologiska källor)

Ceremonigrupp Blot (fördjupning i högtider, blot, mm)

Ceremonigrupp Sejd (nordisk trolldom, runmagi)

Skaldegrupp (sång, musik, skaldekonst, berättande)

Hantverksgrupp (olika traditionella hantverk, skapande av gudabilder)

Vivårdargrupp (utforskning och omhändertagande av heliga platser)

Så: Om du vill vara med i någon av grupperna eller om du vill vara kontaktperson: Kontakta styrelsen!

Medlemsmatrikel kommer i höst

■ I höst kommer styrelsen skicka ut en medlemsmatrikel till alla medlemmar. Detta görs för att medlemmar lättare skall kunna ta kontakt med varandra. Förhoppningen är givetvis att detta skall underlätta bildandet av lokala blotlag och godeord. Om det finns medlemmar som av integritetsskäl inte vill vara med på denna lista så bör ni kontakta styrelsen innan den sista augusti.

Styrelsen

SAs tror på trossamfund

■ SAs ansöker om att bli trossamfund! På årsmötet beslutades att samfundet skulle ansöka om att bli ett registrerat trossamfund. Styrelsen är just i full färd med att skriva ansökningspapper...

Blotbok kan bli höstprojekt

■ En av de vanligaste frågorna som återkommer på SAs diskussionsforum på nätet är: hur blotar man? De som är nya i seden söker tips och ritualer för att kunna utföra egna blot, hemmavid och kanske senare i grupp.

Många nya upplever att det saknas en konkret handledning med handfasta råd och erfarenheter i blotandes konst. Något som inte är lätt att lära sig som ensambrukare.

Samfundets ordförande Henrik Hallgren har väckt tanken på att sätta samman en "manual" eller blotbok under hösten. Ett projekt som eventuellt kunde sikta på att bli klart till årskiftet 2005/2006.

3x Midsommar

Midsommar – Sveriges egentliga nationaldag. En dag då vi går man ur huse för att fira sommaren och makterna. Midsommar är den mest hedniska högtid vi har. Den kristna fernissan som målats på andra högtider har aldrig fäst på midsommarafton. Mimers källa tar ett ordentligt grepp på högtiden och låter tre skribenter ge sin personliga bild av det hedniska firandet.

Foto: CARL JOHAN REHBINDER

Altaret på Idavallens midsommarfirande 2004, på Kärleksudden, en bit utanför Järna.
Gudabilder av Aldo Gartz och Per Lundberg, samt erotiska dryckeskärl av Kerstin Davidsson.

Midsommarmegin

Du ska inte tro det blir sommar ifall inte nå'n sätter fart, sjunger Ida i Astrid Lindgrens berättelse om Katthults största odåga. Det ligger faktiskt en hel del i vad Ida sjunger: Genom att hedra årshjulets märkesdagar hjälper vi makterna att bevara balansen i en värld som utan hjälp riskerar falla samman under tursars kaoskraft. Genom enkla ceremonier stärker vi ordningen och hjälper årshjulet att vridas runt det nav som också kallas Yggdrasil eller Lärads träd.

De flesta tänker överhuvudtaget inte på varför vi firar Midsommar. För många är det gott nog med ett tillfälle att i sommargrönskan få träffa släkt och vänner, äta gott och berusa sig med dryck eller lustar. Och kanske är det fullt tillräckligt för visst finns det en glädje av nästan andliga mått i att samlas till fest under årets ljusaste dygn. Men Midsommar är också en viktig märkesdag och högtid i årshjulet, där sommarsolståndet balanserar julens mörka vintersolstånd: Vid midsommartid drar runsristade hästar sin skimrande, värmande last allra närmast oss människor på Midgård. Aldrig helt infångad av den jagande Hate, skiner Alfrödul dag som natt över människor, djur och växter. Nu är tiden för njutning, lust och skapande.

VAD SKILJER DÅ ett hedniskt midsommarfirande från ett sekulärt? Ja, egentligen inte så mycket. Majstångsresning och gille med sill, nubbe och färskpotatis står nog på de flesta midsommarmenyer, de flesta hedningar inkluderade. Skillnaden är att vi fyller midsommaren med det andligt innehåll. För mig och vårt lilla blotlag innebär det att vi börjar förbereda den viktiga stångresningen under tidig eftermiddag.

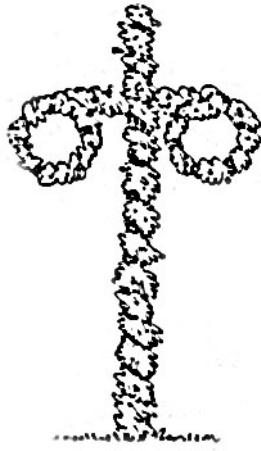
Männen letar efter en björk av lämplig storlek att fälla medan kvinnorna plockar örter och blommor att binda kransen med. Efter ett

närmast traditionsbundet käbblande om vilken björk som verkar vara den mest ståndaktige, fäller vi trädet och tar emot det utan att det får röra vid Jord. Innan vi lämnar platsen skänker vi naturligtvis mjöd eller öl till platsens rådere som tack för björken. Därefter gäller det att hitta en plats där björken kan läggas utan att röra vid marken. Oftast ett par jordfasta stenblock eller som i fjol – en hästsulky och en sågbock. Man tager vad man haver... De mer begåvade i blotlaget kvistar och lövar björken medan de mindre begåvade (det vill säga undertecknad som behöver snöre för att lyckas med lövningen) får stå bredvid och komma med näsvisa tips och kommentarer.

UNDER TIDEN HAR kvinnorna på något närmast obegripligt sätt bundit samman en vacker, rund krans av blommor. Även det arbetet görs utan hjälpande snören och stadgande stältråd. Att kransbindningen är en gåta för mig beror inte bara på min fumlighet med blommor och blad, utan också att kransbindning och stånglövning är något som sker skilt från varandra. Ingen man får nära sig kransbindarna och ingen kvinna kommer i närheten av stånglövarna. Om man vill hålla på en sådan arbetsfördelning är naturligtvis upp till varje blotlag, men vi trivs med traditionen och håller därför på den.

När stången är lövad och kransen bunden ska de två föras samman. Här bjuder traditionen

fortsättning nästa sidan

att männen med möda ska jaga ikapp kransbärarna men numera kanske det passar lika bra att kvinnorna jagar stångbärarna. En ojämn kamp blir det i vilket fall som helst, det begriper alla som har försökt att få styrsel på en flera meter lång majstång under språngmarsch. När så stången äntligen förts genom kransen är det dags att resa hela härligheten. Här ska naturligtvis alla hjälpas åt att föra majstången i Jord och resa den mot himlen. Ett litet tips av egen erfarenhet: Välj en björk som inte är för tanig i toppen – våra majstänger har ofta haft olaten att bli lite sneda. Men det är ju som bekant inte varken storlek eller utseende som räknas.

SÅ TILL FRÅGAN som ständigt dyker upp på diverse forum och i andra diskussioner: Är majstången verkligen av forntida ursprung eller är det en kontinental import med bara några hundra år på nacken? Det finns bara ett vettigt svar på sådana frågor – det spelar ingen roll. För oss är betydelsen, eller symboliken om man så vill, glasklar. Att föra kransen över stången och resa den mot himlen är en hednisk sedvänja, oavsett sedvänjans ursprung och ålder. Att sätta majstången i Jord är att ge henne fruktsamhet och be om god skörd. Det behöver man inte historievetenskapliga belägg för att begripa. Det är också, precis som julgranen, en gestaltning av världsträdet kring vilket årshjulet vrider sig.

Efter stångresningen är det dags för blot. Ett blot för att fira solståndet och fruktbarhetens

makter. Här är naturligtvis vanasyskonen, Frej och Freja, blotets medelpunkt. Till dem blotar vi för en sommar med god äring, för ljus och livskraft i kärlekens tecken. För ett gott väder med lagom av regn och en kraftgivande mylla, får Tor och hans moder Jord sina delar av blotgåvorna (även om Tor och Jord kanske är än mer viktiga för oss vid det vår- eller säningsblot som vi brukar hålla i lövsprickningstid). På sina håll är brukligt att hålla en symbolisk ”helig vigsel” vid midsommarblotet, där en man och en kvinna ikläder sig rollerna som vanasyskon. Vårt blotlag saknar dock helt den traditionen.

Blotgillet håller vi alltid efter blotet. Vid midsommar betyder mat för de flesta sill och färskpotatis och det gäller även oss. Till kommande midsommar har jag dessutom varit duktig och har köllaren full med både mjöd och egenhändigt bryggt midsommarpilsner. Gillet uppfattar många som en vanlig middag, men ätandet och drickandet vid blotgillena är i sig en helig och njutningsfull handling. Naturligtvis delar vi med oss av det goda och bär med både mat och dryck upp till blotplatsen efter gillet. ”De små” och platsens rådjur får inte glömmas bort: Under midsommardygnet är det full fart på skrömt och väsen i markerna...

MIDSOMMARDYGNET ÄR vid sidan om vintersolståndet årets märkligaste solvarv. Det är en tid fylld av liv och rörelse. Det är en tid då inte bara Heimdall utan också hans ättlingar

Artikelförfattaren tycker att det är ”närmast obegripligt” hur kransar binds utan hjälpmedel. Här en liten guide.

Foto: CARL JOHAN REHBINDER

Vanasyskonen Frej och Freja är blotets naturliga medelpunkt en midsommarafton. Gudastötterna är gjorda av Aldo Gartz.

kan höra gräset växa om vi lyssnar tillräckligt uppmärksam... Det är också en tid då rådare och väsen kan bli synliga inte bara för dem som normalt sett har den gåvan. I folktron finns mängder av berättelser om möten i midsommartid med skogens och vattnens väsen. Ett sätt att möta dessa väsen är att gå årgång. En årgång kan man göra under såväl vinter- som sommarsolstånd och det finns flera mer eller mindre komplicerade sätt utföra den på. Några grundläggande tips är att den ska göras under absolut tystnad, i ensamhet och med lugn i sinnet. Gärna en vandring till en kraftfull plats, vid midnatt eller under skymningen då solen står lågt och skuggorna är långa. En kallkälla kan till exempel vara ett bra mål för en årgång – källdrickning och kalltvagning ger extra kraft i midsommarnattens dunkel.

En annan slags årgång som de flesta hört talas om är att samla in sju eller nio sorters örter eller

blommor, för att lägga dem under huvudkudden och drömma om vad ödet kommer att bära med sig. Nu är det över huvud taget också ett bra tillfälle att samla in läke- och trolldomsväxter. Vänderoten ska exempelvis dras upp på midsommaraftonens förmiddag för att dess kraft ska bli så stark som möjligt. Andra växter har störst kraft vid midnatt, just då året vänder. Och den som har riktig tur lär kunna få se ormbunken blomma under någon minut efter tolvslaget...

SÅ VISST FINNS DET mycket att upptäcka bakom de traditioner som de flesta förknippar med midsommar. Mycket mer än vad den här korta artikeln rymmer. Och det spelar inte så stor roll hur man gör utan snarare att man gör och att det känns rätt: Efter en lång och ganska kall vår får vi hjälpas åt att sätta fart på sommaren, växtligheten och lusten. En riktigt skön sommar till er alla! 🍀

Ögonblicksbilder från midsommarnatten

Midsommar är den näst största folkliga festen i Sverige, bara Julen är större. Det är inte så konstigt att det finns massor av folktro och sedvänjor kring Midsommaraftonen, och än mer kring Midsommarnatten. Här är några av mina sedvänjor kring Midsommar, beskrivna som ögonblicksbilder. Och inte ett ord om Midsommarstången...

GOD MAT HÖR TILL. Och till alla folkliga högtider finns det en viss mat som ska ätas. Julen har sin gris. Midsommar har matjessill, gräslök, kokt färskpotatis och kryddad nubbe, och gärna avslutat med jordgubbstårta. Vad är den bakomliggande avsikten? Maten som vi äter är kopplad till årstiden. Vi stärker vårt samband med årstiden just genom att äta den tidens mat. Allra helst ska det vara mat som precis börjar bli färdig till Midsommar. Som potatisen, eller jordgubbarna.

Midsommar och andra högtider är inte bara själva den heliga dagen, utan det är också förberedelserna, som bygger upp förväntan på att högtiden ska komma. Förberedelserna skapar stämningen till Midsommar.

Men det är inte säkert att den hemodlade potatisen verkligen hinner bli färdig till Midsommar. Visst finns det alltid potatis att köpa i våran tid. Men för mig är det lite ”fusk”, men som man ändå måste acceptera då och då. Att bygga upp stämningen är att vi anstränger oss, och ser till att till exempel potatisen verkligen kommer upp till Midsommar. Det innebär kanske att man odlar några potatisplantor i en tre-fyra hinkar. De får starta i växthuset, men när det blir varmare, flyttas hinkarna ut, så att det blir färdig potatis. Tänk på att hinkarna ska ha håll i botten, så att det inte blir för vått.

Gräslöken ska också vara hemodlad, men den brukar alltid vara färdig till Midsommar med god marginal. Matjessillen ska vara hela filéen.

En del vill göra en grädd- och jordgubbstårta själva. Visst, det händer att jag har gjort det. Men mycket mer vanligt är att jag blandar min egen snaps. Mina egna snapsfavoriter är antingen pors eller malört.

För att snapsen ska bli riktigt bra, måste den dra minst ett halvår innan Midsommar. Ja den får gärna dra flera år. Men då är det i form av extra starkt koncentrat, som jag blandar till angenäm styrka och smak, på själva Midsommaraftonen morgon.

VAKAN HÖR TILL. I gammal svensk folktro är midsommarnatten årets kortaste natt och extra fylld med magisk kraft. I traditionen är det faktiskt midsommaraftonen, och ännu mer natten som är den heligaste, inte midsommardagen, då det vanligen finns en massa aktiviteter. Så om nu natten är det heligaste med Midsommar, så är det klart att vi måste vara vakna en stor del av natten, eller rent utav hela natten, åtminstone så att vi ser hur solen går upp igen.

Småfolk som Alver och vättar är extra aktiva, och det kan till och med hända att de kommer ut och dansar med oss människor. En sådan vaka som jag tycker är väldigt stämningsfull själv, är att sitta vid en sjö, helt ensam, och se dimman dansa över vattnet, från skymning till gryning.

OCH DANSEN... Många dansar hela natten. Och dans under så lång tid, förändrar medvetandet, vare sig det är pardans eller

mer shamanskt orienterade danser. Men en förändring av medvetandet kan ske på många sätt. Ibland är det för att kunna få visioner av framtiden och spå. Ibland är det för att få kontakt med djuren och makterna. Men på Midsommarnatten var det ofta för att lyfta sig ifrån feighet och hämningar, och släppa fram den sexuella känslan, kanske för första gången.

Eftersom jag växte upp i ett litet samhälle utanför Västerås, som var helt omgiven av jordbruk, var det normala logdanser under midsommaraftonen och natten.

Logen där dansen var, låg inte långt ifrån det som i folkmun kallades ”knullberget”. Som inte var ett berg alls, utan mer en mycket liten åkerholme med täta mörka granar på. Åkerholmen var alltså så liten, att det fanns ingen möjlighet för någon att gömma sig för någon annan som var där. Och man kunde se åt alla håll från åkerholmen, så man kunde i god tid, se om någon gick mot åkerholmen, om man satt där själv.

Och det växte inget annat än granarna på åkerholmen, och det gjorde att det fanns en mjuk matta av döda barr under granarna. Är det fler än jag som kommer att tänka på Edda-myten där dungen Barre förekommer?!

BRYGGNING AV ÖL och mjöd. Unga kvinnor sägs öka på sin fruktbarhet genom att rulla sig i daggen under midsommarnatten. Om det nu till äventyrs skulle behövas. För själva daggen sägs vara extra kraftfull under Midsommarnatten. Daggen kan man också samla in för att använda som medicin inom folktron. Daggen är också bra för att få fram jästkraft till öl och mjöd. Eller så kan man plocka fläderblommor under Midsommarnatten och använda dessa för att skapa en god och frisk jäst med extra kraft. (Jo, det fungerar!)

SPÅDOMAR. Själva midsommarnatten är mycket väl lämpad för att gå årsgång och utföra

andra former av spådomar. Att samla nio olika sorters blommor, är ju ett sätt att se vilken man ska bli gift med. Det är också en bra natt att skaffa rikedom, magiska godlyckogripar och liknande.

Men du ska gå genom nio olika hagar, för att hitta nio olika blommor, och i tystnad ska det vara. Vilket inte är så lätt alla gånger, eftersom det nästan blir lite av en sport att få de som går årsgång att försäga sig och börja prata.

DRÖMMAR. Alla drömmar man drömmer under Midsommarnatten är viktiga drömmar. Och ljust gör att man sover lätt, med mycket drömmar. Har man dessutom ätit mycket av den ganska salta sillen, ja då blir också sömnen lätt, och man minns de drömmar man haft.

Detta är inte bara ett personligt sätt, det är vad man faktiskt gjorde förr också, just för att tydliggöra drömmandet. Tre salta sillar, helst inte urvattnade alls, skapade extra tydligt drömmande. Ihop med blommorna man plockat förstås.

HELIGA KÄLLOR. Tiden som ligger före Midsommar, och fram till själva Midsommar är också förbundet med de heliga källorna. Och de gamla heliga källorna gjordes ofta om till trefaldighetskällor, korskällor, eller källor som var förbundna med ett visst helgon under medeltiden. Det gick helt enkelt inte att stoppa källdrickningen, så den införlivades med

kristendomen. Nästa försök att få stopp på källkulten, gjordes vid reformationen. Det sågs då som en katolsk vana, och därför skulle den självklart utrotas. Detta lyckades man med i större omfattning. Men den lyckades inte helt, utan fortfarande på 1900-talet kunde man hitta spår av detta. Från Närkes-Kil finns det en uppteckning från 1932:

”Si den där helga trefaldighet, då offra di; då va för då skulle bli go årsväxt, ättersom min far talte om. Di offra slanta.

En traditionell källsång, som kommer från Ingemo källa och blotlund finns bevarad. Texten är ner-tecknad 1671, och jag har endast givit den ett modernt språk:

*För den skull är jag kommen hit,
söka hjälp med största flit
Vid denna lund och hälsobrunn,
som många gör sund.*

*Dess heliga vatten jag dricker in,
så bestyrkes skadan min.
Med knäfall för sankte Ingemos käll,
gör jag min bön i denna kväll.*

*Och hoppas på de heligas nåd,
av vilken visst hjälpen kommer från.
Tre resor runtom går jag kring,
mitt lilla offerar i denna ring.*

*Nedlägger jag tacknämligt
och ber att de låter behaga sig.
Min sorg att lindra dag för dag.
Min lust att komma i förra lag.*

Man avbryter gången och sången och blotar. Detta kan antingen vara ett blot till de gudabilder som man har satt upp vid källan, eller så kan det vara pengar som man lägger i källan. Detta blot är ett helt personligt blot, och det kan speciellt vara inriktat på att bli frisk från sjukdomar.

Efter blotet ska man dricka källvatten. Man ska också tvätta sig med källvattnet, om det är möjligt. Sedan kan man återuppta gången och sången igen, för att åter blota, och så vidare. När man är helt slut, avbryter man.

Slutligen fyller man vatten i flaskor och tar med sig hem. Alternativt lägger man sig och sover i närheten av källan. Om man utför detta vid midsommar, kan man faktiskt hålla på hela natten, med korta avbrott för lite sömn. Och sådant blir ju väldigt Sejdiskt förstås . . . ☺

det Heliga bröllopet

[Morgonandakt "Vid dagens början" i P1, den 26-27 juni 2004. En av fem hedniska radioandakter
Carl Johan Reh binder höll i P1 under 2004]

Midsommar.

Vad tänker vi på när vi hör det ordet, smakar på det, luktar på det?

Själv tänker jag på sol, sommar, skratt, sång och dans kring majstången, jordgubbar, färsk potatis, sill & nubbe, blomster under kudden, kärlek och heta nätter.

Men mer ändå en känsla av något evigt, uråldrigt, något som alltid har funnits, och som alltid kommer att finnas. Och så är det.

Jag kan välja att dansa små grodorna till dragspelsmusik runt stången vid hembygdsgården, och dricka öl tills jag storknar eller så ägnar jag mig åt Helig Älskogslek på en blomsteräng, som hyllning till Gudaparet, Frej och Freja.

Men oavsett om jag är medveten om det eller ej, så deltar jag hur jag än gör i en hednisk fruktbarhetsritual. Majstången ÄR och förblir en enorm fallos, och sommarsolståndet har i alla tider varit en högtid för hyllande av växtkrafter, fruktbarhet och kärlekslust.

I det gamla Norden, och övriga Europa, och i många andra jordbrukskulturer runt om på jorden, har det Heliga Bröllopet Hieros Gamos nästan alltid haft en central roll i det religiösa livet. Det är viktigt för samhällets överlevnad att skörden inte slår fel, att djuren reproducerar sig, och att vi människor är friska och mår bra.

För mig, som praktiserar en ursprunglig, naturorienterad religion, rör sig den religiösa kulten kring centrala begrepp som födelse, uppväxt, fortplantning, tillväxt och död och pånyttfödelse igen, i en evig cyklisk rörelse.

Här i Norden särskilt i Mälardalen dyrkades Guden och Gudinnan i form av Frej och Freja, och många gör det än idag. Frej står för manlig alstringskraft, sädd, kärlek, frid och fred och Freja

Foto: JENNIE REHBINDER

Det sejdbande nätverket Ratatosk midsommarfirande 2002.

står för kvinnlighet, läkekonst, magi, födelse, liv, extas, död, och pånyttfödelse igen.

Sexualiteten är i denna sorts andlighet en god och kreativ kraft vilket är logiskt, eftersom det är livsnödvändigt att hålla fokus på alstringskraft

och födande, för att försäkra sig om att ha tillräckligt med mat på borden, tak över huvudet och kläder på kroppen.

Det Heliga Bröllopet blir en garant för näring och växande, och med kärlekskraft, livslust och själslig extas när vi direktkontakt med Gudamakterna.

Nuförtiden har de flesta tappat många av dessa självklara samband när vi kan handla mat på Konsum, få pengar ur en blå låda i husväggen, och dejta på Internet. Vi tror att man påverkar sin livssituation bäst genom politik och pensionsförsäkringar eller så köper man en Bingolott.

Men för mig finns det djupare skäl till kommunikation mellan Gudar och Människor än den rena överlevnaden. Jag behöver mötet med Gudamakterna.

Jag behöver känna mig som en del av något större, i samklang med allt och mina medmänniskor, med naturen, himmelen och jorden.

Och jag är inte ensam om denna längtan. Därför finns fortfarande religionerna, ceremonierna,

mystikerna, shamanerna, hänryckningen och extasen. Därför söker vi fortfarande kontakt med högre väsen för att nå en djupare förståelse för vår plats i världen, i skapelsen, i flocken.

I alla tider har människor sökt enhet med gudamakterna, genom att själva leka gudar och gudinnor genom att klä sig som gudar och gudinnor, dansa som gudar och gudinnor, älska som gudar och gudinnor.

I kärleksmötet, i dansen, blir vi ett med den gudomliga skapande kraften, och kan till och med skapa nytt liv. Ibland blir det barn.

Så jag, och de av mina vänner som också hyllar Frej, Freja och de andra nordiska yttringarna av den allomfattande gudomen, ger oss gärna ut i naturen en dag som denna, majar stång och binder krans, dansar och sjunger, äter och dricker, festar och gläds.

I ljuv förening med Himmel och Jord, Gudar och Gudinnor, Man och Kvinna blir vi ett med allt, och uppgår i den tidlösa extas som utgör skapelsen, livet.

Vi blir själva Gudar och Gudinnor i dansen, i leken, vi ser Guden och Gudinnan i varandra, och möter varandra med kärlek, vördnad, lekfullhet, glädje och helighet.

Det sägs i många religioner att Gud är Kärleken. Så ju mer vi lever i Kärlek, ju mer lever vi i harmoni med Gudamakterna. ☸

Lopt Inåtvändande

Text: PER LUNDBERG

*Fastbunden i
sonatarmen
av träffade
Gudalaget.*

*Målsökningsfaktor
jättesonen,
blodsbrodern.*

*Laserfrågande,
skär in till det ömmaste*

*Rister i ettersvidet,
självräffad till
jordahävning.*

*Sagostartare
Spegelvändare,
söker ständigt
strukturer*

*Kaosfinger kliar
vid fastlåst
inskränktbet.*

*Den inåtvändande
spiralen
ständigt frågande,
utan svar.*

*Locke, vävspinnare
trådar
brister i brisen.*

Sagan om hednapåven

Några dagar i juni såg det ut som Sveriges hedningar fått ett andligt överhuvud i form av en allsherjagode.

Det var den danska hedniska tidskriften Valravns som i sin nätupplaga skrev att en krets av asatroende i Sverige utnämnt en Allsherjagode för att samla de svenska hedningarna. Vilka som ingick i denna krets eller hur många de var framgick inte av Valravns artikel. Däremot framgick det att allsherjagoden skulle vara andligt överhuvud för ALLA landets hedningar. Allsherjagodens namn framgick också -- Johannes Augustsson, tidigare ordförande i SAs.

De flesta hedningar reagerade med skepsis och att döma av reaktionerna på olika diskussionsforum trodde många att det var ett skämt. Ingen kände heller till att en hednapåve valts. Vare sig SAs, Bifrostfolket, Idavallen, nätverket Gimle eller nätverket Forn sed hade hört talas om Augustssons utnämning.

Gimles budkavle fick av två av varandra oberoende källor uppgiften att det skulle vara Törens blotlag som låg bakom utnämningen av allsherjagoden. Tören bildades i samband med turbulensen i SAs 2003-2004 då den dåvarande kassören förskingrade SAs kassa. Kassören var också en av grundarna till Törens blotlag, men fick senare lämna blotlaget.

Sedan Tören (läs Kon Unge) blev uteslutet ur nätverket Forn sed har blotlaget legat på is och består av ett par, tre medlemmar.

Per Lunberg fick till slut mejlkontakt med en förvånad Johannes Augustsson som såvitt han visste inte blivit vald till allsherjagode, ej heller hade han blivit tillfrågad om han ville bli vald till ämbetet.

Så lika fort som stormen i vattenglaslet blåste upp, mojnade den igen. Dock är det fortfarande oklart vem som spred ryktet och i vilket syfte.

YW

**Vet du hur man skriva skall? Eller teckna? Eller fotografera?
Mimers källa behöver ständigt material och nya medarbetare!**